

Kedves testvéreim!

Ezt az mondatot, amit most olvastam, Isten mondta majd 4 ezer évvel ezelőtt Hágárnak, aki egy Közel-Keleti sivatagba kikergetve kínlódott a szomjúságtól szinte már haldokolva, elhagyatottan a gyermekével együtt.

Mi következik ebből az igéből? 5 üzenetet értettem meg, ezeket szeretném veletek megosztani.

Először is azt, hogy a gyermek Isten ajándéka, ő adja és így a szülőknek minden erejükkel vigyázniuk kell rájuk, mint Istentől kapott áldásra. Isten az élet Istene. Isten a teremtés Istene és a gondviselés Istene. Minden életben ott van valami Isten lényegéből, az élet és örök élet Istenének lényegéből, és az élet védelmezése éppen ezért Istentől kapott feladatunk. Így adunk ma tehát hálát szülökként, anyákként az Istentől kapott gyermekáldásért. Az ő teremtető és gondviselő akaratából gyermekeket kaptunk, hogy az ő életüket segítsük. Hágár abból a közösségből, ahol korábban élt, azt élte át, hogy a gyermeked nekünk nem kell! Tűnj el! De Isten azt mondta neki és minden anyának azóta is, hogy a gyermeked nekem kell, mert kedves előttem.

Másodszor az következik az igéből, hogy Isten keresi a szülőket akaratával, szavával. Ez természetesen mindenekelőtt a bibliai igék tanításain keresztül történhet, de Isten használhat sok egyéb eszközt is, például a lelkiismeretet, vagy valaki más gondolatát, szavát, vagy adhat éppen jeleket. A lényeg az, hogy Istennek terve van a szülőkkel, édesanyákkal és erre figyelni kell. Hágár történetében Isten csodás módon szólította meg őt, egy mennyei angyal által. Máig van, hogy Isten csodás módon szól valakihez, de általában ott vannak az előbb említett egyéb csatornák, amiken keresztül Isten megszólít és kifejezi akaratát gyermekeinkkel kapcsolatban. Nekünk ezt meg kell hallani és aztán engedelmesen megcselekedni akaratát. Hágár ezt megtette és a gyermeke így maradt életben.

A harmadik üzenet az, hogy Istennek ez a terve a gyermek érdekében van, tehát a szülő, az anya ehhez eszköz. Isten szó-csőve, Isten keze-lába-szeme lehet a szülő a gyermek számára. Ez a lehetőség kifejezetten testhez álló kihívás az anyáknak, hiszen ők sokoldalúbban tudnak együtt lenni gyermekeikkel, mint az apák, vagy más rokonok. Itt említem meg azt az érdekes tényt is, hogy a gyermekek számára a fürdetésben, illetve tisztába tévésben első sorban nem az az érdekes, hogy tisztábbak lesznek, hanem az, hogy itt kapják meg a legsokoldalúbban az érintés által történő gyengédséget, ápolást, figyelmességet. Ezért szeretik annyira. Az anyák lehetősége abban, hogy Isten szeretetének eszközei legyenek gyermekeik számára, nagyjából végtelen. Történetünkben Hágártól Isten azt kéri, hogy gyermeke miatt szedje össze magát, keljen fel és küzdjön tovább. Hágár pedig anyaként meg is tette ezt. Félholtan is megtette ezt. És ezzel a hitével, mert hit kellett hozzá, életmentő eszközzé lett.

A negyedik üzenet az, hogy Isten azt kérte Hágártól, hogy vegye fel a fiát és fogja kézen, s úgy vezesse. Kedves édesanyák! Isten máig ezt kéri tőletek, és mi férfiak és apák máig csodáljuk ezt benneteket, ahogyan a kicsi gyermekeket a testetekre is felveszitek, de a lelketekre a nagygyá lett gyermekeiteket is naponta fáradhatatlanul felveszitek. Felveszitek őket, a legtesthezálóbban, és kézen fogva jártok velük. Az ő lépteikhez igazodtok. Ezt persze a jó apák is meg tudják tenni valamennyire, de azt gondolom, ez a kihívás tipikusan az édesanyák kiváltsága, náluk szebben és tökéletesebben nem lehet ezt megvalósítani. Ösztönösen és mégis okosan a gyermekük lépteihez igazítva vele, mellette lépni, személyre szabottan vezetni,

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2024. május 5-én

nevelni. Mondanom sem kell, nem a világ divatja szerint nevelni, hanem a változatlan Isten rendje szerint.

Az utolsó üzenet az, hogy Isten azzal bátorította Hágárt, hogy a gyermekéből majd nagy nép lesz. És Hágár ezt elhitte, mert fel is kelt, és egyszerre csak isteni látással vizet látott, ivott a fiával együtt, és később a gyermekéből híres íjász lett, sőt egy népcsoport ős-atyja. Isten tehát meglátta a gyermekben azt, amit rajta kívül senki. Isten ezt a különös képességet adja az édesanyáknak, hogy a gyermekükben meglássák azt, amit még mások akkor nem. Van ebben valami isteni. Hittel meglátni azt, ami még rejtett, és ennek a bizalmával nevelni, élni, segíteni a gyermekünket. Mert Isten áldásra teremtette gyermekeinket.

Két példát hadd hozok végül erre az utolsó üzenetre! Az első az, hogy volt egy hittanosom, akit felsősként ismertem meg, és sportolt. A srác elszántnak tűnt nekem, úgyhogy minden hittanórán kérdezgettem a sportkarrierjéről, és bátorítottam, hogy majd egyszer válogatott vízilabdás lesz. Úgy 6 évvel később meghatottan hívott fel telefonon, hogy elmondja: az lett. És hogy megköszönje a hitemet.

A másik példa a saját kisebbik fiam és a feleségem. A gyermekünk a szülétekor leginkább egy nagy békához hasonlított, úgyhogy meghökkentem, amikor megláttam. A feleségem azt mondta nekem: ez a gyermekünk majd nagyon szép fiú lesz. És igaza lett. Bizony, akkor az ő hite messze megelőzte az enyémet. Isten az édesanyáknak azt a képességet adja, hogy meglátják a gyermekükben azt, amit rajtuk kívül más még talán nem, egyedül az Isten.

Kedves édesanyák! Szeretettel gondolunk ma rátok, hálát adunk értetek, hitetekért. És szeretettel gondolunk ma mindannyian édesanyánkra. És hálával gondolunk Istenre is, aki édesanyát adott nekünk, a lehető legjobbat. Ámen.